

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

vi bortser fra Esbjerg og tager hele den øvrige jyske Vestkyst, hvordan er saa Forholdet, trods alt, hvad det har kostet, og trods alt, hvad indflydelsesrige Rigsdagsmedlemmer har gjort for disse Kyststrækninger gennem en lang Aarrække?

Lad os først se paa Tilstandene ved Thyborøn, det, vi forhandler om i Dag. Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man nævnte, at hvis vi nu gennemførte dette Forslag, vilde Thyborønboerne mene, at saa havde Staten paataget sig en Forpligtelse, der ogsaa vilde række ind i Fremtiden. Det ærede Medlem har kun delvis Ret.

Det store Ansvar paatager man sig ikke saa meget i Dag, som man gjorde det den Dag, da Rigsdagen, paa Foranledning af et voldsomt Pres fra Repræsentanter fra Befolkningen derovre, lod sig presse til at bygge Thyborøn Havn. Og jeg vil straks her føje til, at man har gennem den Tid, der er gaaet, siden jeg forelagde dette Forslag i Folketinget, set en Udvikling, som jeg føler nogen Trang til at trække op ved denne Lejlighed, og hvoraf det fremgaar, at enkelte Mennesker faktisk fortsætter en Kamp for en bestemt Udvikling, jeg kan godt sige: lige til Øren lukkes i Laas. Naar jeg saa gaar denne Udvikling igennem, har jeg Lov til at sige, at med den enstemmige Vedtagelse i det andet høje Ting, med den meget høje Stemmedeltagelse og med den Tilstand, der er skabt i Dag over for selve Problemet blandt hele den Befolkning, der berøres deraf, kan der for mig ikke være nogen Tvivl om, at den Afgørelse, der her træffes, er rigtig. Jeg nærer heller ingen Tvivl om, at alle, der maatte komme til at opleve Virkeliggørelsen af Projektet gennem en Aarrække, vil faa dette bekræftet.

Tilstandene ved Thyborøn kender vi, og Tilstandene ved Hanstholm kender vi vel ogsaa. Det er maaske 30 Aar siden, denne Havn blev vedtaget, og den ligger i Dag, med det Arbejde, der er udført, som en omtrent værdiløs Ruindyng. Jeg har sikret mig, at hvis der skal bevilges flere Penge til denne Havn, skal det i hvert Fald først fuldkommen fastslås, om de Værker, der ligger i denne sørgelige Forfatning, kan istandsættes for rimelige Beløb, saa at de kan indgaa som et Led i en eventuel færdigbygget Havn. Gaar vi saa et Stykke længere op, har vi Hirtshals, en efter danske Havneforhold forholdsvis ny Havn, og hvordan er Tilstanden saa der? Saaledes, at for et Par Aar siden, eller hvor længe det nu er, maatte Rigsdagen bevilge 3 Mill. Kr. til

Reparationer af de Værker, man har bygget i Hirtshals.

Jeg ved ikke, om denne Tilstand langs Jyllands Vestkyst giver nogen synderlig Berettigelse til at skrive revsende Artikler eller holde revsende Taler om mit Arbejde i denne Sag — jeg finder det ikke berettiget.

Hvad Befolkningen deroppe angaar, har der været en Tilbøjelighed til ligesom at forklejne Forslaget, fordi det har været i Stand til, jo længere det var underkastet Diskussion og Bedømmelse, at samle større og større Forstaaelse. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere enkelte Beviser for denne Paastand.

Den 2. Juli 1946 modtog jeg en Skrivelse fra Erhvervsfolk og andre, der havde samlet sig under Mottoet: „Thyborøn frit“. I denne Skrivelse hedder det:

„Da Udvalget for „Thyborøn frit“ gennem Dagspressen er blevet gjort bekendt med, at der maaske kan være Tvivl om, hvorvidt Thyborønforslaget vil blive færdigbehandlet i indeværende Rigsdagssamling, tillader man sig herved at rette en indtrængende Henstilling til Hr. Trafikministeren om at gøre Deres Indflydelse gældende, saaledes at Sagen kan blive afgjort i denne Samling.“

Man tillader sig at gøre opmærksom paa, at Befolkningen i Thyborøn i snart mange Aar har været ude af Stand til at træffe Dispositioner paa næsten alle de Omraader, der har Forbindelse med Thyborønsagen, og det er ikke faa. Ja man kan vist godt sige, at Befolkningen faktisk er hindret i Udfoldelsen af Initiativ og Virkelyst, saa længe den ikke ved, hvorledes dens fremtidige Skæbne bliver.

Ogsaa de vestlige Limfjordsbyer ønsker inderligt, at en Afgørelse nu maa blive truffet, bl. a. af den Grund, at flere Byer ligger med Planer om Udvidelse af Havnene, hvilket naturligvis er afhængigt af, om Thyborøn Kanal bliver lukket eller ikke.

Der kunde anføres mange flere vægtige Grunde for at faa en snarlig Afgørelse i Sagen, men de her anførte er formentlig tilstrækkelige til at give Dem et Indtryk af, i hvor høj Grad Sagen ligger Befolkningen i disse Egne paa Sinde.“

Den er undertegnet med Underskrifter for Thyborøn Havns Fiskeriforening, for Thyborøn By, for Centralforeningen af Limfjordfiskere og for de vestlige Limfjordsbyer.

Ærede Medlemmer vil erindre, at da Forslaget blev fremsat, var der adskillige